

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

03 דצמבר 2015

עמ"ש 62948-02-15 ה' היועץ המשפטי לממשלה

ב"כ המשיבה

אני בשאירה את העניין לשיקול דעת בית המשפט.

ב"כ המערער

אנחנו חוזרים יגל הטענות בערעור.

פסק דין

בפני ערעור על פסק דינו של בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה מיום 30/12/2014 (כב' השופטת מרים קראוס) אשר דחה את בקשת המערער לתקן את שנת הולדתו, כך שבמקום שנת 1944 ירשם במרשם האוכלוסין כי הוא יליד שנת 1943.

אין מחלוקת כי מטרת התיקון לאפשר למערער להגיש תביעה לקבלת תגמול כנכה רדיפות הנאצים. בתליך שהתקיים בבית משפט קמא הניד בין היתר דודו של המערער, כי על פי זכרוננו המערער נולד כ-10 חודשים לאחר נישואי הוריו וכי נישואי הוריו נערכו בשנה שלדוד מלאו 13 שנה.

חישוב פשוט מביא למסקנה כי בר המצווה של הדוד היה בשנת 1942 ועל כן על פי עדותו נולד המערער כטענתו בשנת 1943.

למרות זאת קבע בית משפט קמא כי אין לסמוך על עדות הדוד ולכן הבקשה נדחתה. לטענת המערער, שגה בית משפט קמא בקביעותי המשיבה השאירה את העניין לשיקול דעת בית המשפט.

לאחר שיעינותי בפסק הדין ובערעור אני סבורה כי יש ממש בערעור. כמובהר לעיל, עדותו של הדוד תומכת בטענה כי המערער נולד בשנת 1943 ולא מצאתי מדוע אין לקבל עדות זו.

לפיכך הערעור מתקבל. במרשם האוכלוסין ירשם כי המערער הינו יליד 1943. אין צו להוצאות. הערבון יותור לידי המערער.

ניתנה והודעה היום כ"א כסלו תשע"ו, 03/12/2015 במעמד הנוכחים.